N.F.S. Grundtvig “Fugl Phønix”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.12, april 2018

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket,* 1840 (SJ: 656)

Teksten er etableret af Vibeke A. Pedersen
Punktkommentarer og tekstredegørelse er skrevet af Vibeke A. Pedersen, redigeret af Klaus Nielsen og Henrik Yde
Indledning er skrevet af Vibeke A. Pedersen, redigeret af Klaus Nielsen og Jon Tafdrup og Henrik Yde

Tilsyn ved punktkommentarer ph.d. Robert E. Bjork
Tilsyn ved indledning ph.d. Robert E. Bjork og dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2026

|A:60

Fugl Phønix.

1 Der ligger et Rige i Østerland
Det har ingen Bjerge og Dale,
Der aabner og lukker sig Himlens Port,
Der seer Man de gyldne Høisale!
Raader I vel de Runer?

2 |A:61Der er ingen Vinter med Frost og Snee,
Der er ingen Hundedags-Hede,
Der falder ei Blomst og ei fældes Løv,
Der haver Fugl Phønix sin Rede.
Raader I vel de Runer?

3 Fugl Phønix han er et Vidunder stort,
Paa Jorden han haver ei Mage,
Alene han boer i det favre Land

Og sjunger dog glad alle Dage.
Raader I vel de Runer?

4 Om Natten han tier, men sover ei,
Han sørger, naar Solen sig dølger,
Men qvæger sig brat ved fuldmangt et Bad
I Lyshavets rødmende Bølger.
Raader I vel de Runer?

5 Naar Stjerner dale i Dæmring sval,
Da svæver han over Trætoppe,
Og stirrer mod Østen og længes hardt
Og ønsker gid Solen var oppe!
Raader I vel de Runer?

6 Om Dagen han sjunger til Solens Priis,
Saa lyder ei Luren for Helte,
Saa liflig er ikke den Jomfrurøst,
Som toner, saa Hjerter hensmelte!
Raader I vel de Runer?

7 |A:62Saa lever Fugl Phønix i tusind Aar,
De er kun som tusinde Dage,
Da tynges hans Vinger og saa hans Sind,
Ham Alderen vorder til Plage!
Raader I vel de Runer?

8 Da flyver han bort fra det faure Land,
Til Norden, hvor Vintren har hjemme,
Der synger han kun i den unge Vaar,
Og dæmpet, men dyb er hans Stemme!
Raader I vel de Runer?

9 Og naar han har sjunget sin Svanesang
I Bøgen, hvor Bølgerne blaane,
Da følge ham Storke til Solstiks-Land,
For der skal han dvæle og daane!
Raader I vel de Runer?

10 Der skjuler han sig i en Palmeskov,
Og bygger fuldkonstig sin Rede
Af alle de Urter, som dufte sødt,
Ham trykker dog Sommerens Hede!
Raader I vel de Runer?

11 Han synger ei længer ved Dagens Lys,
Hans deilige Fiere de graane,
Han slaaer kun veemodig som Nattergal

I Skin af den bleghvide Maane!
Raader I vel de Runer?

12 |A:63Da kysser ham Straalen en Middagsstund,
Saa kysser Valkyrien Helte,
Den Gamle ei taaler sin Ungdoms-Ild,
Han maa i dens Luer hensmelte!
Raader I vel de Runer?

13 Tilsammen da smelte i Solstiks-Land
Fugl Phønix og duftende Rede,
Et Røgoffer sødt stiger høit i Sky,
Kun Aske da synes dernede!
Raader I vel de Runer?

14 Et Æg der dog findes som Aske graat,
Deraf skal end Levende fødes,
Af Skallen udkryber en Glimmerorm,
Dens Kaar skal med Tiden forsødes!
Raader I vel de Runer?

15 Lysormen sig nærer af Midnatsdug,
Den voxer i Nætter og Dage,
Omsider den skyder sin Ormeham
Og flagrer med Vingerne svage:
Raader I vel de Runer?

16 Mod Faderens vel er hans Vinger smaa,
Men Tegningen er dog den samme,
Som Marken saa grøn, og som Havet blaa,
Som Dagrødens Skyer i Flamme!
Raader I vel de Runer?

17 |A:64Den flagrer saalænge, den lille Fugl,
Til flyve den kan over Skove;
Den voxer, til Faderens Navn og Støv
At løfte til Sky den tør vove!
Raader I vel de Runer?

18 Da samler den Unge med sønlig Hu
I Ægget, hvor han er udklækket,
Sin Fædrene-Aske, ei kold endnu,
Med Palmer den godt var tildækket!
Raader I vel de Runer?

19 Den unge Fugl Phønix da over Hav
Sig svinger med Asken saa fage,
I Paradis-Landet kun er en Grav,

Som Solfuglens Støv kan modtage.
Raader I vel de Runer?

20 Da følge ham alle de Fugle smaa,
Som skabtes med Toner paa Tunge,
Den Sangfugle-Drot, som var sovet hen,
De kjende paany i den Unge!
Raader I vel de Runer?

21 De kan dog kun følge til Lyshavs Bredd,
Derover han flyver alene,
Istemmer med Gammen sin Faders Sang
Til dandse maae alle Graastene!
Raader I vel de Runer?

N. F. S. Grundtvig.